

РЕШЕНИЕ

№ 897

гр. София, 21.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 106-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИРОСЛАВ Т. ПЕТРОВ

при участието на секретаря ПАВЕЛ АЛЪ. БОЖИНОВ
като разгледа докладваното от МИРОСЛАВ Т. ПЕТРОВ Административно наказателно дело № 20231110209623 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 - 63 ЗАНН .

Образувано е по жалба от А. А. А., ЕГН ***** чрез неговия упълномощен процесуален представител – адв. Г. А. от САК срещу наказателно постановление № 23-4332-008276/16.05.2023 г., издадено от Даниела Димитрова Дескова – началник сектор при ОПП-СДВР, с което на основание чл. 178ж, ал. 1, предл. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП, обн. в ДВ бр. 20 от 5 Март 1999 г., в сила от 01.09.1999 г./ са му наложени кумулативно административни наказания „глоба“ в размер на 1 000,00 /хиляда/ лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 /три/ месеца за нарушение на чл. 58, т. 3 ЗДвП, като съгласно чл. 3, ал. 1 във вр. с чл. 6, ал. 1, т. 6 от Наредба Из-2539/17.12.2012 г. /обн. в ДВ бр. 1 от 04.01.2013 г., в сила от 04.02.2013 г., издадена от министъра на вътрешните работи/ е постановено отнемането на 10 /десет/ контролни точки след влизане в сила на наказателното постановление.

В депозираната жалба са инвокирани оплаквания за несъответствие на установените от административните органи фактически положения с обективната действителност, както и за некоректно приложение на

материалния закон. В условията на евентуалност са наведени доводи за маловажност на процесния случай по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Отправена е молба за цялостна отмяна на атакувания санкционен акт като неправилен.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Г. А. от САК, с пълномощно по делото, която поддържа жалбата и изложените в нея съображения. Претендират се разноси за заплатено адвокатско възнаграждение.

Въззиваемата страна, редовно призована, не изпраща представител, който да изрази становище по фактите и приложимия по делото закон.

Софийски районен съд, като разгледа жалбата и изложените в нея твърдения и след като се запозна със събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните по реда на чл. 14, чл. 18 и чл. 107, ал. 5 НПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от процесуално легитимирано лице и съдържа всички изискуеми реквизити обуславящи нейната редовност, което предпоставя пораждането на предвидения в закона суспензивен и деволутивен ефект, а разгледана по същество се явява **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

С акт за установяване на административно нарушение № 890321/10.04.2023 г., съставен от П. Д. Д. – мл. автоконтрольор при ОПП-СДВР и в присъствието на свидетеля Е. Констатинов А. - очевидец е констатирано, че на 10.04.2023 г., около 11:37 часа, по АМ „Тракия“, с посока на движение от гр. София към гр. Пловдив, жалбоподателят А. управлява лек автомобил марка „Ленд Ровер“ с рег. № СВ №№№№ МР, като в района между 2-ри и 3-ти км, водачът се движи в лентата за принудително спиране без да има повреда на пътното превозно средство и без наличието на

здравословни проблеми. Изрично е отбелязано, че полицейската проверка е извършена в района на км 3+200, както и че водачът е сам в автомобила.

В акта е отразено, че е нарушена разпоредбата на чл. 58, т. 3 ЗДвП, като след съставянето му препис от същия е връчен на А..

Въз основа на горепосочения акт е издадено атакуваното наказателно постановление № 23-4332-008276/16.05.2023 г. от Даниела Димитрова Дескова – началник сектор при ОПП-СДВР, с което на основание чл. 178ж, ал. 1, предл. 1 ЗДвП, при цялостно възпроизвеждане на фактическите констатации от акта, на жалбоподателя А. са наложени кумулативно административни наказания „глоба“ в размер на 1 000,00 /хиляда/ лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 /три/ месеца за нарушение на чл. 58, т. 3 ЗДвП, като съгласно чл. 3, ал. 1 във вр. с чл. 6, ал. 1, т. 6 от Наредба Из-2539/17.12.2012 г. е постановено отнемането на 10 /десет/ контролни точки след влизане в сила на наказателното постановление.

Препис от НП е връчен лично на въззивника на 19.06.2023 г., като жалбата, инициирала производството пред настоящата съдебна инстанция, е депозирана в законоустановения 14-дневен срок чрез наказващия орган на 29.06.2023 г., видно от отбелязването в съпроводителното писмо.

При проведените непосредствени разпити на свидетелите П. Д. и Е. А. детерминираните в акта фактически констатации бяха доказани по безспорен начин. По делото липсват каквито и да било данни за проявена тенденциозност и недобросъвестност от страна на полицейските служители, като на етапа на съдебното следствие не бяха събрани доказателства, които да компрометират обсъдените релевантни източници на информация, поради което логичните, последователни и вътрешно балансирани техни показания следва да бъдат кредитирани без резерви, имайки предвид, че намират пълна подкрепа в инкорпорираните писмени доказателства и писмени доказателствени средства, в т.ч. изисканата справка от АПИ и приложените към нея схеми за организация на движението в процесния пътен участък. В тази връзка, заявената частична липса на спомен, следва да се отдаде на изминалия период от време и естеството на изпълняваните служебни

задължения, свързано с ежедневното констатиране на множество нарушения на правилата за движение по пътищата, отворени за обществено ползване.

Основателно е възражението на адв. А., че по делото са налице противоречиви доказателства, досежно обстоятелството дали към датата на твърдяното нарушение – 10.04.2023 г. в процесния пътен участък е била въведена временна организация на движението /ВОД/. Информацията в справката от АПИ, че към посочения темпорален момент е действал утвърденият проект за постоянна организация на движението /ПОД/ се опровергава от разказите на свидетелите Д. и А., които заявяват на етапа на съдебното следствие, че действително са извършвани ремонтни дейности на платното за движение, крайната лява лента /ускорителната такава/ е била отделена с бализи и трафикът е бил интензивен. Независимо от изложеното обаче извън полезрението на процесуалния представител на въззивника остава фактът, че по делото няма нито един доказателствен източник, от който да се установява, че въпреки въведената временна организация, движението на превозните средства в лентата за принудително спиране е било разрешено съгласно ВОД, като такива твърдения отсъстват и в самата жалба.

При съвкупната преценка и интерпретация на събраните по делото доказателства, настоящият съдебен състав намира, че по еднопосочен начин са доказани фактът на извършеното административно нарушение, неговите времеви и пространствени параметри, механизъм и авторство.

ОТ ПРАВНА СТРАНА:

Административнонаказателното производство е строго формален процес, тъй като чрез него се засягат правата и интересите на физическите и юридически лица в по-голяма степен. Предвиденият в ЗАНН съдебен контрол върху издадените от административните органи наказателни постановления е за законосъобразност. От тази гледна точка съдът не е обвързан нито от твърденията на жалбоподателя, нито от фактическите констатации в акта или в наказателното постановление /арг. чл. 84 ЗАНН във вр. чл. 14, ал. 2 НПК и т. 7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г. на Пленума на ВС /, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон. В тази връзка на контрол подлежи и самият АУАН по отношение на неговите функции – констатираща, обвинителна и сезираща.

В настоящия случай АУАН и издаденото, въз основа на него НП са съставени от длъжностни лица в пределите на тяхната компетентност, видно от представените писмени доказателства за назначаване, съответно оправомощаване на актосъставителя и наказващия орган.

На следващо място, съдът служебно констатира, че са спазени императивните процесуални правила при издаването на АУАН и НП – тяхната форма и задължителни реквизити, съгласно разпоредбите на чл. 40, 42, 43, ал. 5, чл. 57 и чл. 58, ал. 1 ЗАНН. Налице е пълно съвпадение между установените фактически обстоятелства и тяхното последващо възпроизвеждане в атакуваното НП, като с изискуемата се от закона конкретика са очертани времето, мястото, механизмът на твърдяното нарушение и обстоятелствата, при които същото е намерило проявление в обективната действителност.

В конкретния случай административнонаказателното производство е образувано със съставянето на АУАН в предвидения от ЗАНН 3-месечен срок от откриване на нарушителя, респективно – 1 година от извършване на нарушението. От своя страна обжалваното наказателно постановление е постановено в законоустановения 6 – месечен срок. Ето защо са спазени всички давностни срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34 ЗАНН, досежно законосъобразното ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателя от формална страна.

Предвид изложеното, АУАН и НП са съставени без допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обусловят отмяната на атакуваното наказателно постановление на формално основание.

Административнонаказателната отговорност на въззивника А. А. е ангажирана, като на основание чл. 178ж, ал. 1, предл. 1 ЗДвП са му наложени кумулативно административни наказания „глоба“ в размер на 1 000,00 /хиляда/ лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 /три/ месеца за нарушение на чл. 58, т. 3 ЗДвП.

По делото е доказано по несъмнен начин, че на 10.04.2023 г., около 11:37 часа, по АМ „Тракия“, с посока на движение от гр. София към гр. Пловдив, жалбоподателят А. управлява лек автомобил марка „Ленд Ровер“ с рег. № СВ №№№№ МР, като в района между 2-ри и 3-ти км, водачът се движи в лентата за принудително спиране без да има повреда на пътното

превозно средство и без наличието на здравословни проблеми. Така очертаната деятелност правилно е квалифицирана като нарушение на чл. 58, т. 3 ЗДвП, където е ситуирана забрана при управление на МПС на магистрала водачът да се движи или спира в лентата за принудително спиране, освен при повреда на пътното превозно средство, както и при здравословни проблеми на водача или пътниците в превозното средство. На етапа на съдебното следствие останаха доказателствено необезпечени възраженията в жалбата, че А. се е престоил, за да не пропусне отбивката за с. Лозен, имайки предвид, че от схемите, предоставени от АПИ, е видно, че същият е управлявал автомобила в лентата за принудително спиране на значително разстояние преди разклона, като самата проверка е осъществена впоследствие отново доста преди магистралния изход, находящ се на км4,4 /вж. <https://bg.wikipedia.org/wiki/%D0%A2%D1%80%D0%B0%D0%BA%D0%B8%D>

Не са налице и фактически данни за евентуално възникнала техническа неизправност на управляваното от въззивника превозно средство, както и за влошаване на здравословното състояние на водача, чието намерение в случая по всяка вероятност е било да избегне интензивния трафик, избирайки напълно съзнателно забранен от закона способ.

От своя страна, административнонаказващият орган, правилно и законосъобразно е приложил санкционната разпоредба на чл. 178ж, ал. 1, предл. 1 ЗДвП, която предвижда отговорност за водач, който се движи в лентата за принудително спиране по автомагистрала, без да са налице изключенията по чл. 58, т. 3 или в платното за насречно движение по автомагистрала и скоростен път. Налице е пълно съответствие между словесното описание на релевантната фактическа обстановка в акта, очертана чрез изискуемата се конкретика, нейното последователно възпроизвеждане в атакуваното наказателно постановление и възприетата цифрова квалификация. Ето защо, съдът намира, че материалният закон също е приложен правилно.

Административното нарушение е извършено виновно, при форма на вината – пряк умисъл. Нарушителят е предвиждал извършването на деянието и е съзнавал неговия общественоопасен характер, като във волеви аспект е искал и пряко е целял неговото осъществяване.

По отношение на кумулативно наложените административни

наказания „глоба“ в размер на 1 000,00 /хиляда/ лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 /три/ месеца съдът намира, че съгласно чл. 178ж, ал. 1 ЗДвП санкцията е абсолютно определена, поради което не съществува юридическа възможност същата да бъде намалена /арг. от чл. 27, ал. 5 ЗАНН: *“Не се допуска също така определяне на наказание под предвидения най-нисък размер на наказанията глоба и временно лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност, освен в предвидените в закон случаи”*/.

Правилно е постановено от наказващия орган отнемането на 10 контролни точки съгласно чл. 3, ал. 1 във вр. с чл. 6, ал. 1, т. 6 от Наредба ІЗ-1959/27.12.2007 г. след влизане в сила на наказателното постановление, което се явява закономерна последица от извършеното нарушение на чл. 178ж, ал. 1, предл. 1 ЗДвП.

Липсват основания за третиране на конкретния случай като маловажен по смисъла на чл. 28 ЗАНН, въпреки отправените призови в жалбата от страна на адв. А., тъй като разпоредбата на чл. 189з ЗДвП /обн. в ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г. / императивно изключва приложното поле на визирания институт при нарушения на правилата за движение по пътищата.

Съдът констатира, че съобразно изложените фактически и правни доводи, така протеклата фаза на административнонаказателното производство по установяване на административно нарушение и по налагане на административно наказание не е опорочена поради допуснати съществени процесуални нарушения, а отговорността на жалбоподателя е ангажирана в съответствие с материалния закон.

Ето защо, съдът намира, че така издаденото наказателно постановление следва да бъде потвърдено изцяло като правилно и законосъобразно.

От страна на наказвания орган не се претендират разноси, поради което съдът не дължи служебно произнасяне в очертаната насока.

Така мотивиран, на основание чл. 63, ал. 9 във вр. с ал. 2, т. 5 ЗАНН, **Софийски районен съд, НО, 106 състав**

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло наказателно постановление № 23-4332-008276/16.05.2023 г., издадено от Даниела Димитрова Дескова – началник сектор при ОПП-СДВР, с което на основание чл. 178ж, ал. 1, предл. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП, обн. в ДВ бр. 20 от 5 Март 1999 г., в сила от 01.09.1999 г./ на жалбоподателя А. А. А., ЕГН ***** са наложени кумулативно административни наказания „глоба“ в размер на 1 000,00 /хиляда/ лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 /три/ месеца за нарушение на чл. 58, т. 3 ЗДвП, като съгласно чл. 3, ал. 1 във вр. с чл. 6, ал. 1, т. 6 от Наредба Из-2539/17.12.2012 г. /обн. в ДВ бр. 1 от 04.01.2013 г., в сила от 04.02.2013 г., издадена от министъра на вътрешните работи/ е постановено отнемането на 10 /десет/ контролни точки след влизане в сила на наказателното постановление, **като правилно и законосъобразно.**

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София град, на основанията предвидени в НПК, и по реда на Глава Дванадесета от АПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____